

JÁN CHRYZOSTOM KARDINÁL KOREC

NITRA

Smútiaci príbuzní, Spoločenstvo Fatima, milí prítomní.

Správu o odchode Vladimíra Jukla do večnosti sme prijali s ľudským smútkom, aký prejavil aj náš Pán pri zosnulom Lazarovi pred jeho hrobom. No túto správu sme prijali aj s hlbokou vierou a v utešujúcej nádeji, že náš zosnulý odišiel do domu svojho Otca.

Vladimíra Jukla som poznal dlhé roky. Prvý raz mi ho predstavil jeho verný priateľ Silvo, ktorý ma navštívil, keď som sa vrátil po ôsmych rokoch predčasne z väzenia v tzv. Pražskej jari. Oba mi predstavili svoje plány s laickým apoštolátom a prosili ma, aby mohli so mnou spolupracovať ako s biskupom. Chceli mať záruku, že ich apoštolát bude vo všetkom verný učiteľskému úradu Cirkvi a cez biskupa spojený s nástupcom sv. Petra v Ríme.

O takúto spoluprácu som mal veľký záujem. A tak sme sa hneď úplne zhodli. Spolupráca trvala roky a oni pri každom závažnom rozhodovaní sa radili so mnou a dodržovali dohovorené slovo. Tak sme si na Slovensku v apoštoláte skrytej Cirkvi zachovali požehnanú jednotu. Bolo to dôležité, lebo aj v skrytej Cirkvi sa jednotlivci a skupiny pokúšali postupovať svojvoľne, čím život viery v Cirkvi nielenže neprehlbovali ale ho rovno rozvracali.

Práca oboch, ku ktorej získavali spolu so mnou nových spolupracovníkov sa z roka na rok rozširovala, až vybudovali v tichosti na Slovensku celú sieť laických apoštolov a ich skupín najmä na vysokých školách i medzi kňazmi. Nadšenie sa šírilo od človeka k človeku medzi mladými ako nespočetné plamienky sviečok. Sila tohto hnutia sa časom prejavila v desiatkach tisícov mladých ľudí na zhromaždeniach či púťach na Velehrade, Šaštine, Levoči alebo v Nitre. Toto všetko sa dialo bez hluku v tichosti a s veľkým zmyslom pre poriadok a pre dobro Cirkvi.

Roku 1971 keď Silvo s Vladom pripravovali založenie spoločenstva Fatima a mali už viac členov chlapcov a dievčat, vysvätil som pre nich tajne na kňaza i Vladimíra Jukla, ktorý mal preštudovanú teológiu. Neskôr som z Fatimy vysvätil ešte niekoľkých kňazov. Tí spolu s desiatkami iných tajne svätených kňazov pracovali tiež v hnutiach študentov, rodín a detí, a mnohí z nich to robia požehnané dodnes.

Za toto všetko treba ďakovať predovšetkým Pánu Bohu ale veľká vďaka patrí aj Vladimírovi Juklovi a Silvovi, ktorí pracovali ako verní služobníci Boží. „Ježiš pri poslednej večeri povedal apoštolom: Idem k Otcovi. Keď odidem a pripravím vám miesto, zasa prídem a vezmem vás k sebe, aby ste aj vy boli tam, kde som ja.“

Náš zosnulý Vladimír Jukl odišiel do Otcovho domu, kde aj jemu vzkriesený Pán ako dúfame pripravil miesto.

Zosnulého Vladimíra vkladám v tajomstve svätých omší do dobrotivých rúk Nekonečnej Lásky vzkrieseného Pána.

S pozdravom a v modlitbách v Pánovi

V Nitre 5. mája 2012

+ Kard. Korec
Kardinál Ján Ch. Korec